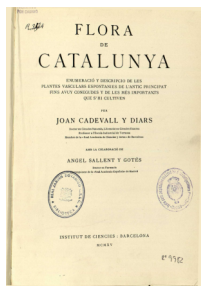

Lluís Marmi i Fuentes. (Cardona, 1973 - El món en un futur llunyà). La definició amb la que em sento més còmode és activista cultural. Tot i que de moltes professions i formacions, avui en destacaré la meua trajectòria dins de les activitats de cultura tradicional (donant formacions, organitzant esdeveniments, col.laborant amb associacions, fent de músic, ...).

Aquest activisme cultural justament em va portar, l'any 2007, a crear Tradillibreria, una llibreria especialitzada en cultura tradicional on, evidentment, l'etnobotànica hi té un espai privilegiat.

Ens podeu trobar a www.tradillibreria.com i amb l'etiqueta @tradillibreria.

Flora de Catalunya

Autor:
Joan Cadevall

Edició:
Intitut de Ciències. Barcelona

Joan Cadevall i Diars (1846-1921) fou Llicenciat en Ciències Exactes i Naturals (1869), es doctorà en Ciències Naturals (1873), i va ser professor a l'Escola Industrial de Terrassa i membre de l'Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona.

El 1907 publicà Botànica Popular, autèntic tractat de botànica que acaba de reeditar la Fundació Torre del Palau. El 1908 es començà a publicar la Geografia General de Catalunya a càrrec de Francesc Carreras Candi, la primera geografia del país amb criteris científics, a la qual Cadevall va col·laborar en la secció de botànica.

Deixeble d'Antoni-Cebrià Costa, volgué completar la seva obra de compilació de la flora del Principat. Resultat d'aquesta tasca és la Flora de Catalunya en sis volums, publicada per l'Institut d'Estudis Catalans, treball essencial en la història de la botànica catalana.

En els tres primers volums hi va col·laborar el filòleg i botànic Àngel Sallent i Gotés, farmacèutic de Terrassa, i els volums 4, 5 i 6, publicats a títol pòstum, van ser revisats i corregits per Pius Font i Quer. L'eminent botànic lleidatà hi va introduir correccions, adaptant l'escrit a les normes de Pompeu Fabra i actualitzant els noms científics amb les normes del Congrés Internacional de Botànica de Viena.

Aquesta Flora de Catalunya és possiblement una de les obres més desconegudes sobre la flora del nostre

país. La seva publicació final (pòstuma) es va fer l'any 1937, en plena guerra civil, i en català, fet que va contribuir que fos oblidada en uns moments en que l'idioma es veia menyspreat. L'obra, tot i les mancances en relació a l'evolució de la botànica, representa sens dubte la primera obra magna de la botànica del nostre país. Les il·lustracions, en blanc i negre, corresponen a les que va incloure l'abat Hippolyte Coste en la seva Flore descriptive et illustrée de France (1901), que podreu trobar també a Archive.org.

CRONOLOGIA

- Vol 1: 1913-1915
- Vol 2: 1915-1919
- Vol 3: 1919-1923 (pàg. 1-478)
- Vol 3: 1931 (pàg. 479-522)
- Vol 4: 1932
- Vol 5: 1933
- Vol 6: 1937

Es poden obtenir els sis volums en aquestes pàgines web:

Archive.org (Exemplars de la Toronto University)
bibdigital.rjb.csic.es (Biblioteca digital del Real Jardín Botánico de Madrid)

Josep Lluís Berdonces és metge d'atenció primària i doctor en Medicina per la UCM. Va cursar estudis de fitoteràpia, plantes medicinals i hidrologia mèdica a la Universitat de Montpeller. Durant dotze anys fou director del Diploma de Medicina Naturista de la Universitat de Barcelona. Treballa també com a metge naturista i és autor de més d'una vintena de llibres de salut, vida natural, nutrició i plantes medicinals.

www.doctorberdonces.wordpress.com